

Μητροπολίτης Βεροίας: «Ας αξιοποιήσουμε τις ευκαιρίες σωτηρίας που μας προσφέρει ο Χριστός»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Ο [Μητροπολίτης Βεροίας](#), Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε σήμερα τον θείο Λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου στη Ράχη Βέροιας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αλβανίας κυρού Αναστασίου.

Ομιλία Μητροπολίτη Βεροίας:

«Ζακχαΐε, σπεύσας κατάβηθι, σήμερον γάρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι».

Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς περασμένης Κυριακῆς ἀκούσαμε γιά τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν, τῆς θεραπείας ἀπό μία φοβερή καί ἀνίατη ἀσθένεια, ἡ ὁποία μέχρι πρὶν ἀπό λίγες δεκαετίες ταλαιπωροῦσε φρικτά ὄσους ἔπασχαν ἀπό αὐτήν καί τούς ὀδηγοῦσε στόν θάνατο.

Στό σημερινό ὅμως εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ὁ ἱερός εὐαγγελιστής μᾶς περιγράφει ἕνα ἐντελῶς διαφορετικό θαῦμα, ἕνα θαῦμα πού δέν ἀφορᾷ κάποια σωματική ἀσθένεια, ἀλλά τήν ὀλική μεταστροφή ἑνός ἀνθρώπου, τοῦ Ζακχαίου.

Ἀρχιτελώνης ἦταν ὁ Ζακχαῖος, εἰσπράκτορας δηλαδή τῶν φόρων πού πλήρωναν οἱ πολῖτες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης στό κράτος. Κάποιοι ὅμως ἀπό τούς τελῶνες δέν ἀσκοῦσαν τό ἐπάγγελμα τους δίκαια καί εὐσυνείδητα, ἀλλά ἐκβίαζαν καί ἀδικοῦσαν τούς ἀνθρώπους, ἀποβλέποντας στό προσωπικό τους ὄφελος καί κέρδος. Γι' αὐτό καί οἱ τελῶνες θεωροῦντο ἁμαρτωλοί καί διεφθαρμένοι, καί ὡς τέτοιοι ἀναφέρονται καί στά ἱερά Εὐαγγέλια.

Ὁ Χριστός ὅμως, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μέ τή διαβεβαίωσή του στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἦλθε στόν κόσμον «ζητῆσαι καί σῶσαι τό ἀπολωλός», ἦλθε δηλαδή γιά νά σώσει ὄσους παρασύρθηκαν ἀπό τήν ἁμαρτία καί ἔχασαν τήν ἐπαφή καί τόν δρόμο πρὸς τόν Θεό, δέν ἀποφεύγει τόν τελῶνη Ζακχαῖο, ὁ ὁποῖος μάλιστα τόν ἀναζητᾷ. Τήν ὥρα πού ὁ Κύριός μας εἰσέρχεται στήν Ἱεριχώ, ὁ Ζακχαῖος ἀνεβαίνει σέ ἕνα δένδρο γιά νά τόν δεῖ. Δέν θέλει νά χάσει αὐτή τήν εὐκαιρία. Δέν θέλει οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι πού συνωθοῦντο στόν δρόμο γιά νά δοῦν τόν Χριστόν, νά τόν ἐμποδίσουν νά τόν δεῖ καί ἐκεῖνος, ἐπειδή ἦταν μικρόσωμος.

Ἀδιαφορεῖ, λοιπόν, ὁ Ζακχαῖος γιά τήν κοινωνική του θέση καί γιά τή γνώμη τοῦ κόσμου καί τολμᾷ νά κάνει τό πρῶτο βῆμα γιά νά δεῖ τόν Χριστό.

Καί ὁ Χριστός, πού ὡς καρδιογνώστης γνωρίζει τή διάθεση τοῦ Ζακχαίου, ἀλλά καί ὡς ἀγαθός καί πολυέλεος Θεός ἐπιθυμεῖ τή σωτηρία τοῦ πλάσματός του, τόν καλεῖ μέ τό ὄνομά του καί τοῦ ἀνακοινώνει δημόσια ὅτι πρόκειται νά μείνει στό σπίτι του, ἀδιαφορώντας καί Ἐκεῖνος γιά τά σχόλια τῶν δῆθεν εὐσεβῶν, οἱ ὁποῖοι τόν κατηγοροῦσαν, ἐπειδή συναναστρεφόταν μέ τελῶνες καί ἁμαρτωλούς.

Σπεύδει ὁ Χριστός νά καλέσει τόν Ζακχαῖο νά κατεβεῖ ἀπό τό δένδρο, γιατί δέν χρειαζόταν πλέον νά προσπαθεῖ γιά νά δεῖ τόν Χριστό ἀπό μακριά. «Σπεύσας κατάβηθι», τοῦ λέγει, «βιάσου νά κατεβεῖς ἀπό τό δένδρο, διότι σήμερον πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου». «Σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι».

Ἄς προσέξουμε τόν λόγο αὐτό τοῦ Κυρίου. Σήμερα πρέπει νά μείνω στό σπίτι σου. Δέν λέει θέλω νά μείνω, ἀλλά πρέπει νά μείνω, τονίζοντας τήν ἀνάγκη τῆς σωτηρίας ἀλλά καί τή μεγάλη του ἐπιθυμία νά σώσει τόν Ζακχαῖο. Ὁ Χριστός ἐπιθυμεῖ σφοδρά νά τόν σώσει, καί εἶναι ἡ εὐκαιρία πού ἔχει, καθώς εἰσέρχεται στήν Ἱεριχώ, τήν πόλη τοῦ Ζακχαίου, καί τόν συναντᾷ.

Καί ὁ Ζακχαῖος δέν χάνει αὐτή τήν εὐκαιρία πού τοῦ προσφέρει ὁ Χριστός. Κατέρχεται ἀπό τό δένδρο μέ χαρά καί ἀξιοποιεῖ ἄμεσα τήν εὐκαιρία τῆς σωτηρίας, μετανοώντας ὄχι μέ λόγια ἀλλά ἔμπρακτα, μέ τή διόρθωση τῶν ἀδικιῶν πού εἶχε κάνει καί μέ τήν ἐλεημοσύνη, καί ἀκούει τήν παρήγορη διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου ὅτι «σήμερον σωτηρία ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο».

Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἐπιθυμοῦσε μόνο τή σωτηρία τοῦ Ζακχαίου. Ἐπιθυμεῖ καί ἐπιδιώκει τή σωτηρία τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί τή δική μας προσωπική σωτηρία. Καί δίδει καί σέ ἐμᾶς εὐκαιρίες πού μποροῦν νά μᾶς ὀδηγήσουν στή σωτηρία. Τίς δίδει ἀνάλογα μέ τή διάθεσή μας, γιατί ὁ Χριστός οὔτε ἀναγκάζει οὔτε ἐκβιάζει κανέναν νά σωθεῖ. Ὄταν ὅμως διακρίνει μέσα μας τή διάθεση, ὅπως τήν εἶδε καί στήν προσπάθεια τοῦ Ζακχαίου πού ἀνέβηκε στό δένδρο γιά νά τόν δεῖ, παραμερίζοντας τά ἐμπόδια· ὅταν δεῖ καί ἐμᾶς νά προσπαθοῦμε γιά τή σωτηρία μας, νά προσπαθοῦμε γιά νά τόν συναντήσουμε, παραμερίζοντας τά ἐμπόδια πού ἔχει ὁ καθένας, εἴτε εἶναι οἱ συνήθειες καί οἱ ἀδυναμίες μας, εἴτε τά ἐλαττώματα καί τά πάθη μας, εἴτε κοσμικές φροντίδες καί μέριμνες, τότε ὁ Χριστός σπεύδει γιά νά μᾶς δώσει τήν εὐκαιρία πού χρειαζόμαστε, μέ τόν τρόπο πού εἶναι κατάλληλος γιά τόν καθένα μας. Σπεύδει γιά νά μᾶς καλέσει νά ἀξιοποιήσουμε τήν εὐκαιρία. Γιατί δέν ἀρκεῖ νά προσπαθοῦμε νά συναντήσουμε τόν Χριστό, πρέπει νά ἀξιοποιοῦμε καί τήν εὐκαιρία τῆς σωτηρίας πού μᾶς προσφέρει, ἀλλάζοντας τή ζωή μας, ἔναρμονίζοντάς την μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκανε καί ὁ Ζακχαῖος, ὥστε νά μήν χάσουμε τήν εὐκαιρία καί νά μήν ἀποτύχουμε τῆς σωτηρίας μας.

